

L'ANORÈXIA, un fantasma molt perillós

L'objectiu de tot ésser viu després de sobreviure és créixer i desenvolupar-se. En el cas dels humans la imatge pròpia se'ns fa, en alguns casos, de vital importància.

Aquesta necessitat de cuidar l'aparença comença cada vegada més aviat entre els nostres joves i preadolescents, més encara en el cas de les noies.

Veig cada dia que la quantitat enorme d'impactes audiovisuals que els nostres joves reben per minut, els provoca una mena d'empatx digital materialment indigerible, bàsicament per l'excessiva quantitat d'inputs rebuts i també per la seva pobra capacitat de criteri, discerniment i curta experiència vital.

Crec que els estàndards de bellesa dictats per la tirania de les modes, estils, "influèncers" de pa sucat amb oli i resta de fauna digital ansiosa d'obrir-se pas a costa d'extravagàncies, provoca en els nostres fills un estat permanent d'insatisfacció envers el seu físic, i una sèrie de complexos artificials que cada cop veig més preocupants. Provocant, en alguns casos, que deixen d'alimentar-se.

Nosaltres, com a pares i escola, no podem canviar el món, però el que sí que podem fer, és desviar-los l'atenció cap a altres valors que són els que realment compten per a ser acceptat i benvolgut pels altres. Parlo de fomentar, per exemple, activitats i concursos d'altres belleses personals basades en mèrits propis i que premiïn l'esforç, la vàlua personal i la capacitat empàtica. Que ells notin que els altres els valoren, accepten i estimen pel que són realment i no pel que semblen.